

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **F. K.**, zastoupeného opatrovníkem: SOZE (Sdružení občanů zabývajících se emigranty), se sídlem Mostecká 5, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2008, č. j. OAM-10-606/LE-07-HA08-2007, ve věci mezinárodní ochrany, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 8. 2008, č. j. 63 Az 24/2008 – 33,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 10. 3. 2008, č. j. OAM-10-606/LE-07-HA08-2007, jímž byla zamítnuta jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění účinném v rozhodné době.

V kasační stížnosti stěžovatel požádal o ustanovení zástupce a jako adresu svého pobytu označil Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, Rudé Armády 1000, Kostelec nad Orlicí. Krajský soud však zjistil, že se stěžovatel na uvedené adrese nezdržuje, přičemž ze sdělení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 10. 11. 2008, č. j. CPR-20-6902/čj-2008-9CEVV, vyplynulo, že uvedené pobytové

středisko svévolně opustil a jeho současné místo pobytu není známé (č. l. 53). Usnesením ze dne 21. 11. 2008, č. j. 63 Az 24/2008 – 56, proto krajský soud rozhodl o ustanovení opatrovníka SOZE (Sdružení občanů zabývajících se emigranty) pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a vyzval ho k prohlášení o majetkových poměrech stěžovatele formou vyplnění tiskopisu (formuláře) – vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech.

Vzhledem k tomu, že majetkové poměry stěžovatele nebyly ve stanovené lhůtě osvědčeny, neboť opatrovník zůstal vůči krajskému soudu zcela nečinný, usnesením ze dne 14. 1. 2009, č. j. 63 Az 24/2008 – 59, rozhodl krajský soud (I.) o neustanovení advokáta a (II.) vyzval k doplnění kasační stížnosti jednak o plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti a jednak o konkrétní důvody kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 s. ř. s. Citované usnesení přitom zaslal opatrovníkovi, který však opět nijak nereagoval ve vztahu ke krajskému soudu, který posléze přistoupil k předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v tomto řízení zákon o azylu, který v ustanovení § 33 písm. b) ukládá soudu řízení zastavit, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce, resp. stěžovatele).

Vzhledem k výše uvedenému zjištění, že stěžovatel opustil Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí a neoznámil krajskému soudu a následně ani Nejvyššímu správnímu soudu své současné místo pobytu na území České republiky (v evidenci vedené Ministerstvem vnitra je v rubrice popis pobytu pouze poznámka: odchod na privát), shledal Nejvyšší správní soud naplnění podmínek § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu, a řízení zastavil.

Vycházel přitom i ze své judikatury, podle které pokud v azylové věci nastane situace, kdy u stěžovatele, který je žadatelem o azyl, nelze zjistit místo jeho pobytu, soud řízení o kasační stížnosti zastaví podle § 33 písm. b) zákona o azylu, bez ohledu na to, zda kasační stížnost má všechny zákonné náležitosti a zda jsou splněny všechny podmínky řízení, včetně povinného zastoupení advokátem, či nikoliv (srov. usnesení ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2007 – 66, publikované na www.nssoud.cz).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2009

JUDr. Radan Malík

9 Azs 17/2009 - 69

předseda senátu